

Per què l'esquerra va perdre Galícia

- Touriño es guanya ara el favor de l'opinió pública al contestar, encara que tard, les manipulacions del PP

ALFREDO CONDE, escriptor

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 26.03.09

És ara, un cop transcorregut gairebé un mes, quan comença a tenir contestació la pregunta que no pocs gallecs reben dels seus no pocs amics catalans. ¿Per què el bipartit va perdre les eleccions? És ara quan està emergint la resposta. És ara quan Touriño els està guanyant. És ara quan l'opinió pública està fent un gir que compensa el de les urnes i es resitua en el lloc on era.

La societat, sobretot la societat, però també els partits polítics com a representació essencial de les idees que s'hi agiten, hauran d'aprendre la lliçó que aquests dies s'està donant amb l'entrada (tardana) en campanya del que ja és exlíder del PSG-PSOE.

En una compareixença davant dels mitjans de comunicació, el president del Govern gallec en funcions, segons va afirmar, "tip de demagògia", va revelar que la Xunta només té els 32 Audi que va deixar Fraga; que el primer dels Audi blindats el va comprar Fraga i que el segon, que també va comprar ell el 2002, va costar 331.000 euros; que les dues operacions es van fer sense dotació pressupostària prèvia, com va passar el juliol del 2004 amb l'adquisició d'un Volkswagen Tuareg resolta

sense el procediment preceptiu, pràctica que comporta la de l'aprovació col·legiada del Govern.

ENCARA MÉS: que Feijóo va circular en aquests Audi pel país en la seva condició de vicepresident en plena campanya electoral. I més, sembla que encara avui Fraga circula en un Audi que hauria d'haver tornat al finalitzar els dos anys transcorreguts des de la seva substitució com a president gallec.

Les afirmacions de Touriño no són intrascendents. Fins a l'últim moment les enquestes no van definir qui s'hauria d'adjudicar el triomf electoral. Van haver de ser les urnes les que ho fessin, per un pèl, és a dir, per un diputat. ¿Qui va llançar la pedra (demagògica)? Indubtablement, va ser el cap de campanya del PP, secundat per tot l'aparell del partit.

Les acusacions fetes a Touriño per compte dels fabulosos A8 no van tenir (¿la deguda?) resposta. Tampoc les del mobiliari que orna la seu del Govern. Interpel·lat en aquest sentit, el president en funcions va respondre que sí, que en vista del que va passar potser ho hauria d'haver fet; però que cada u té una funció a la vida i que la seva no és la d'"enfangar", que traduït ve a ser una cosa així com rebolcar-se al fang.

En una situació electoral en què unes quantes desenes de milers de vots decideixen, els comentaris sobre els cotxes, les fotografies del vicepresident Quintana a bord d'un luxós veler, zelosament guardades des de l'any 2005, van desviar demagògicament aquelles desenes de milers de vots que van permetre el triomf del PP. Sens dubte, al llarg de la legislatura el bipartit va cometre errors que el van ajudar, però tam-

bé sens dubte va ser la campanya electoral la que va decidir en últim extrem.

Touriño està guanyant ara el crèdit personal necessari i tornant al seu partit el favor de l'opinió pública, però també està fent bo el principi que aconsella que "en la guerra com en la guerra". La cavalleriesitat, el civisme, la dignitat del comportament habitual s'han de sotmetre, també sens dubte, a revisió. ¿S'haurà d'acceptar, sense més ni més, que aquestes pràctiques han de quedar oblidades en les campanyes electorals? És una pregunta dura, perquè el més probable és que d'aquí quatre anys ningú recordi el gir que es comenta i es pugui tornar a fer com sempre.

Fins a arribar-hi queden eleccions europees, municipals i legislatives en què l'esquema es pot tornar a repetir quan no ha estat únicament el que s'ha comentat la causa del tomb. Durant els mesos que van precedir les eleccions, el bilingüisme, en què fins llavors s'havia conduït amb placidesa extrema la societat gallega, va ser degudament agitat des de concrets i determinats mitjans de premsa fins a fer-lo derivar en un conflicte lingüístic important que va convulsionar la societat gallega i la va fracturar. L'idioma va ser hàbilment convertit en una arma llancívola que va enfrontar la societat, fa tota la impressió que per a la simple obtenció d'un benefici partidari. La poca traça d'una esquerra radical que, en vigílies d'eleccions, va fer el joc als ("intel·ligents") postulats de la dreta dura al rebentar a la ciutat de Santiago una manifestació convocada a favor del castellà, que es veu que perilla a Galícia, va determinar no poques posicions. I així ad nauseam.

RECORDANT que la lliure interpretació de l'11-M encara cueja, que el desmuntatge del GAL potser va ser una altra cosa diferent de la que ens van explicar, que encara es canonitzen màrtirs del 36, però que no es poden exhumar cadàvers dels que no seran mai canonitzats per més ferma que fos la seva fe; que si en el seu moment Rouco va voler firmar un Concordat amb la Xunta i la reforma de l'Estatut se li entravessa ara al PP, o que si Aguirre es pot vestir amb un jersei que és la bandera madrilenya però és millor ni imaginar-se quina una s'armaria si Montilla aparegués al Parlament amb un jersei quadribarrat, veient que la llei de l'embut encara funciona, valdria més que l'esquerra comencés a parar atenció i es preparés per a campanyes que puguin fer que la passada que hi ha hagut a Galícia sembli pròpia d'unes germanes carmelites, les que sempre ens porten d'excursió... a la muntanya.